

Vraag nr. 143
van 14 september 1998
van de heer ROELAND VAN WALLEGHEM

Financiering gemeenschappen en gewesten – Verkeersbelasting

De jaarlijkse belasting op motorvoertuigen (de zogenaamde verkeersbelasting) wordt geregeld krachtens de artikelen 3 en 82 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten. De jaarlijkse opbrengst van deze verkeersbelasting wordt geïnd door de federale overheid en moet in principe worden doorgestort aan de gemeenschappen en de gewesten.

Door een duister politiek akkoord is deze belasting tot op heden echter nooit aan de gewesten doorgestort. De federale schuld aan de gemeenschappen is inmiddels opgelopen tot 275.835.721.811 fr.. Zeer opvallend daarbij is dat het Vlaams Gewest ook nu weer de melkkoe is voor dit unitaire België. Vlaanderen betaalde sinds de wet van kracht werd in 1989 175.703.621.119 fr., het Waals Gewest 76.728.946.466 fr., 100 miljard minder, en het Brussels Gewest ten slotte 23.403.154.226 fr.

1. Waaruit bestaat dit "politiek akkoord" dat de gemeenschappen en de gewesten sterk benadeelt ?
2. Is dit politiek akkoord uitdovend ?
3. Werd dit probleem reeds besproken in het kader van een intergouvernementeel overleg ? Zo ja, waar en wanneer ?
4. Heeft de minister initiatieven genomen opdat deze belasting, die men bezwaarlijk een peulenschil kan noemen, uiteindelijk in de Vlaamse schatkist terechtkomt ?

Antwoord

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt, wordt de opbrengst van de verkeersbelasting niet aan de gewesten doorgestort.

1. Ik wil er vooreerst op wijzen dat dit niet gebeurde ten gevolge van een politiek akkoord, maar ingevolge de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten.

Dit werd geregeld bij artikel 10 van voormelde wet, dat bepaalde dat de aan de gewesten toebedeelde belastingen gelijk waren aan het percen-

tage dat overeenstemde met het in het begrotingsjaar 1988 werkelijk geristorneerd gedeelte. Vermits dit voor de verkeersbelasting 0 percent was, wordt er sinds de invoering van de wet niets doorgestort.

Om het geheugen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger mogelijk wat op te frissen, stip ik aan dat de gewestbelastingen oorspronkelijk in de wet van 8 augustus 1980 bedoeld waren als geristorneerde belastingen, waarvan het ristornopercentage kan worden bijgesteld naar gelang van de werkelijke overdracht van bevoegdheden. Tussen 1980 en 1985 werden immers tussentijds bevoegdheden overgedragen, die waren toegewezen bij wet, maar in praktijk nog niet van bij de aanvang van de wet overgedragen. Op het ogenblik van de reële overdracht werd ook het ristornopercentage aangepast : met de bevoegdheden, werkelijk ten laste, stemde ook een financiering overeen. Aldus werd het registratierecht tot 40 % van de inning overgedragen ; de verkeersbelasting bleef op 0 % ; aan de gemeenschappen kwam het kijk- en luistergeld toe – voor 70 % (vanaf 1992 = 100 %).

Bij de overdracht van een grote reeks nieuwe bevoegdheden in 1989 werden zeer extensief de bijhorende uitgaven gerepertorieerd. De Vlaamse volksvertegenwoordiger kan – voorzover hij daarvoor de moeite zou willen doen – deze tabellen terugvinden in de parlementaire stukken. Bij lectuur hiervan zal hij opmerken dat samen met deze bevoegdheden een belangrijk deel van de personenbelasting werd overgedragen, niet de verkeersbelasting. De overgedragen middelen stemmen overeen met de overgedragen bevoegdheden.

De vermeende stiekeme inhouding waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, is dus helemaal niet stiekem, integendeel. Men had ook het alternatief dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger blijkbaar verkiest, kunnen kiezen : met name de volledige overheveling van de verkeersbelasting én – wat de Vlaamse volksvertegenwoordiger blijkbaar vergeet – evenveel minder personenbelasting. Het resultaat zou – zeker in de beginfase – exact zero geweest zijn. De benadeling waarnaar hij verwijst, is dus een fictie.

2. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, kan de Financieringswet slechts worden gewijzigd bij tweederdemeerderheid in elke taalgroep apart en bij dezelfde meerderheid in de totaliteit.

3. Het onderwerp maakte nog geen deel uit van een bespreking in een intergouvernamenteel overleg.
4. Ik heb daaromtrent nog geen initiatieven besproken, vermits dit moet passen in een algemene evaluatie van de Financieringswet.